

АЛЕКСАНДРЪ СЕ БРЪЩІЯ ПРИ ВОИ- СКЯТА СІИ.

Тогавѣ се Обвѣрналъ Алексѣандръ ѿ рѣкъ на Кантавлѣса ѿ на Дорѣфѣра: да знаѣте, защо ѿзъ самъ Алексѣандръ. Тѣи като го чѣли, Обстѣнали като мрѣтвѣи, ѿ рекли: Понѣже си ты Алексѣандръ, нѣ сме веке оумрѣли. Алексѣандръ ѿмъ Обтѣщѣлъ: ни се бѣйте, защо чѣстѣта коѣто ми напраки майка вы, ѿ любовѣта гдѣто показа камъ мѣне, ѿзъ не ѿ забравѣмъ. Вѣсзъ Обтзъ днѣсь ще вы ѿмамъ сердѣчны брѣтѣи. Далъ ѿмъ дарѣве много, ѿ ги ѿспрѣтилъ съ чѣстѣ. Птолемѣи Фѣлѣнъ, ѿ Антѣохъ закачели да мѣ дѣматъ: царѣ Алексѣандре, защо самси си тѣрашъ жѣвѣтъ да се ѿзгѣвишъ, ѿ да разбѣркашъ сѣчкѣтъ свѣтъ, ѿ тѣрашъ главѣта си въ бѣда да оумрѣшъ неправѣдно, ѿ насъ сѣчки ны да Обстѣвишъ на чѣждо мѣсто да се ѿзгѣвиме. Мѣлимсе на-цѣрството ти, тѣва веке да неправѣишъ. Нѣ сѣчкѣтъ свѣтъ Обладѣхъме ѿ веке дрѣго мѣсто неостана: но ѿко ѿзволѣвашъ, повелѣи да се вѣрнѣме въ Персѣа. Алексѣандръ като чѣлъ тѣа дѣмы, размыслилъ като мѣдѣвръ чѣловѣкъ, ѿ повелѣилъ да стѣне войскаѣта мѣ, за да Обтѣдатъ въ Персѣа.

АЛЕКСАНДРЪ ВЛѢЗѢ ВЪ МОРЕТО.

Като вѣрвѣли да Обтѣдатъ въ Персѣа, Обтишли при ѣдинъ край на морѣто. Тамѣ Алексѣандръ